

Wild Lemon FC

တောရှောက်သီး

တောလုံးအသင်း

ပန်တလင်း

Van Tling

ကကတွန်းသရုပ်ဖော် - ATH

Illustrated by ATH

တောရောက်သီး ဘောလုံးအသင်း Wild Lemon FC

Published in 2023 jointly by

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO),
Project Antenna Office, Yangon, Myanmar
and
Third Story project
No. 28, Ground Floor, 52 street, Pazundaung Township, Yangon, Myanmar

© UNESCO and Third Story Project 2023

This publication is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/>). By using the content of this publication, the users accept to be bound by the terms of use of the UNESCO Open Access Repository (<http://www.unesco.org/open-access/terms-use-ccbysa-en>).

The designations employed and the presentation of material throughout this publication do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of UNESCO concerning the legal status of any country, territory, city or area or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries.

The ideas and opinions expressed in this publication are those of the authors; they are not necessarily those of UNESCO and do not commit the Organization.

Open Access is not applicable to non-UNESCO photos protected by copyright in this publication and may not be used or reproduced without the prior permission of the copyright holders.

Story: Wild Lemon FC

Written by: Van Tling

Illustrated by: ATH

Edited by: Than Lwin Myint

Printed by: UNESCO Myanmar Project Office and Third Story Project

Printed in Yangon, Myanmar.

ဘွေးဘွေ က ချင်းတောင်တန်းကြီးပေါ်က ရွာကလေးတစ်ရွာမှာ နေထိုင်ခဲ့တာပါ။ ရွာမှာ အိမ်ခြေ (၄၀) လောက်ပဲရှိတယ်။ မတူညီတဲ့ မျိုးနွယ်စု မိသားစုတွေ စုစည်းထားတဲ့ ရွာကလေးပေါ့။

အဲဒီရွာလေးဟာ တောင်တန်းတွေကြားမှာ ရှိပြီး စမ်းချောင်းကလေးကလည်း ရွာထိပ်မှာ စီးဆင်းနေပါသတဲ့။ ရွာသားတွေဟာ တောင်ပေါ်မှာ အမဲလိုက်ကြတယ်။ စမ်းချောင်းလေးမှာ ငါးတွေ ဖမ်းကြတယ်။ ပြောင်းအာလူး၊ လူး နဲ့ ဆပ် တို့ စိုက်ပျိုးကြတယ်ကွယ်။ နွားနောက်တွေ မွေးကြတယ်။ ဘွေးဘွေတို့ ရွာကလေးဟာ ဝေးလံခေါင်ဖျားတဲ့ တောင်ကြားဒေသ ရွာကလေးပဲ။ အနီးဆုံး မြို့ကို သွားဖို့ တစ်ညအိပ်လောက် လမ်းလျှောက်ရသတဲ့။

Bwe Bwe lives in a small village on the Chin Hill. There are about 40 houses in the village. It is a small village where families from different tribes live together. The village is located along the mountains and a small stream flows at the top of the village. The villagers hunt wild animals in the mountains. They catch fish in the stream. They grow corn, potatoes and millet. They also raise gayals. The village of Bwe Bwe is a small village in a remote valley. To go to the nearest town, one has to walk overnight.

ဘွေးဘွေ ဟာ အားကစားလုပ်ရတာကို ဝါသနာပါတယ်။ သူ့အကြိုက်ဆုံး အားကစားကတော့ ဘောလုံးကန်တာပဲ။ သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြတဲ့ ကမ်ပီ နဲ့ အောင်လိန်း တို့လည်း ဘောလုံးကန်ရတာ ကြိုက်ကြတယ်။ ရေဒီယိုကနေ လာတဲ့ ဘောလုံးပွဲတွေကို နားထောင်ပြီး သူတို့မှာ အားပေးခဲ့ရတာလေ။ ဘွေးဘွေ က သူငယ်ချင်းတွေနဲ့အတူ သူတို့ ရွာကျောင်းဘောလုံးအသင်းလေး ဖွဲ့ဖို့ အမြဲတမ်း စိတ်ကူးယဉ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘွေးဘွေ တို့ရွာမှာ ဘောလုံးရယ်လို့ တစ်လုံးမှ မရှိခဲ့ဘူးတဲ့။ မြို့နဲ့ဝေးတာရော၊ ဘောလုံးက ဈေးကြီးတာရောကြောင့်ပါ။

Bwe Bwe is fond of sports. His favorite sport is football. His friends, Kamppi and Aung Lain also like to play football. They used to listen to football matches over the radio and cheer their favorite teams. Bwe Bwe always dreamed of forming a school football team in his village with his friends. But there was no soccer ball in Bwe Bwe's village because it was not only far from the town but also the soccer ball itself was expensive.

ဘောလုံးမရှိခြင်းက ဘွေးဘွေ တို့ သူငယ်ချင်းတွေကို အတားအဆီးမဖြစ်စေခဲ့ပါဘူး။ သူတို့တွေဟာ ကြိုးစားပြီး ဘောလုံးရအောင် ဖန်တီးကြတယ်။ ဘယ်လို ဖန်တီးကြတယ် ထင်ပါသလဲ။ တောထဲမှာ တောရှောက်သီး ကြီးတွေ သီးနေတဲ့ ရှောက်ပင်ကြီးတွေရှိတယ်။ တောရှောက်သီး ဝိုင်းဝိုင်း ကြီးကြီး တစ်လုံးကို ယူပြီးတော့ မီးအပူပေးကြတယ်။ တောရှောက်သီးကြီး နည်းနည်း ပျော့သွားတဲ့အခါ ဘောလုံးလုပ်ပြီး ကန်ကြပါတယ်။ ဘောလုံးပွဲပြီးသွားရင် ဘောလုံးက သုံးမရတော့ဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မပူပါနဲ့ ။ တောထဲ တစ်ခါဝင်တိုင်း တောရှောက်သီးဘောလုံးတွေ ပေါပေါများများရတယ်။

The lack of soccer ball did not hinder Bwe Bwe and his friends. They made their own soccer ball. What do you think how they had created? In the forest, there are big wild lemon trees bearing big wild lemons. They picked a big round lemon and heated it over the fire. When it got a little soft, they used it as a ball and played with it. After the soccer match, the wild lemon ball could no longer be used. But no worry, every time they went to the forest, they could get plenty of lemon balls.

ဘွေးဘွေ က အသင်းခေါင်းဆောင်ပေါ့။ ရေနီယိုထဲက
ဘောလုံးပွဲထဲမှာ အသင်းခေါင်းဆောင် ဆိုတဲ့
စကားလုံးကို ကြားဖူးတာလေ။ သူငယ်ချင်းတွေကတော့
အသင်းခေါင်းဆောင် ရာထူးကိုလည်း စိတ်မဝင်စားပါဘူး။
ဘွေးဘွေ က ပြောတယ်။ “တို့အားလုံး
လေ့ကျင့်ခန်းဆင်းကြရအောင်ဟေ့” တဲ့။

Bwe Bwe was the team captain. He heard
the word team captain in a football match
over the radio. His friends were not
interested in the position of team captain.
Bwe Bwe said. "Let's all exercise."

ကျောင်းဆင်းပြီဆိုရင် စမ်းချောင်းလေး ဘေးမှာ ပြေးကြတယ်။ လူ့ခင်းထဲမှာ ကာယ လေ့ကျင့်ခန်းတွေ လုပ်ကြတယ်။ တောင်ပေါ်ကို အတက်အဆင်း လုပ်ကြတယ်။ မောပန်းပေမယ့် ဘွေးဘွေ တို့ ပျော်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ မတူညီတဲ့ မျိုးနွယ်စုက ကလေးတွေ ဖြစ်ပေမယ့် ဘောလုံး အားကစားကို ချစ်မြတ်နိုးကြတာ တူတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်သင်းတည်းသားများ ဖြစ်အောင် ညီညွတ်ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ဟာ နေ့ခင်းနေ့လယ် စာသင်ချိန် နားရင်လည်း ဘောလုံးကန်ကြတယ်။ ကျောင်းဆင်းချိန်လည်း ကန်ကြတယ်။ စိုက်ခင်းထဲမှာ အလုပ်လုပ်ပြီးရင်လည်း ဘောလုံးကန်ကြတာပဲ။ ဘွေးဘွေ တို့ သူငယ်ချင်းတွေဟာ အဲဒီလောက်ထိ ဝါသနာပါကြတယ်။ တစ်ရွာလုံးက သူတို့ကို တောရှောက်သီးအသင်းလို့ ခေါ်ကြတယ်။ တောရှောက်သီးကြီးနဲ့ ကန်နေကြတာကိုး။

After school, they run next to the stream. They do physical exercises in the meadow. They went up and down the mountains. It was tiring but they were happy. Although they are children from different tribes, they share the same love for football. Thus, they bonded together to become members of the same team. They played football in the afternoon break at school. They also played after school. After working in the fields, they played football. Bwe Bwe and his friends were that passionate about the sport. The whole village called them the Wild Lemon FC. Obviously, because they were playing with wild lemon ball.

“ကမ်ပီး တစ်ယောက် လေ့ကျင့်ခန်းလာမဆင်းပါလားကွ” လို့ တစ်ရက်ကျတော့ အောင်လိန်းက ပြောတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဘွေးဘွေတို့ တစ်သင်းလုံး ကမ်ပီး ရဲ့ အိမ်ကို လိုက်သွားကြတယ်။ “ခြံအလုပ်တွေ မပြီးသေးလို့ပါ” လို့ ကမ်ပီး က ဆိုတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တောရှောက်သီးတစ်သင်းလုံးက ကမ်ပီးရဲ့ အလုပ်တွေကို ဝိုင်းလုပ်ပေးကြတယ်။ အဲဒီနေ့က ညအချိန်ရောက်မှ လရောင်အောက်မှာ ဘောလုံးကန်ကြရတယ်။

"Kamppi is not coming to training," Aung Lain said one day. "Oh right!" Bwe Bwe and the whole team went to Kamppi's house. Kamppi said, "I haven't finished my yard work yet." So, the whole Wild Lemon FC helped Kamppi finish all the work. Later that day, at night, they all played football under the moonlight.

တစ်ရက်ကျတော့ ဆရာကြီး က ဘွေးဘွေ တို့ကို ခုလို ပြောတယ်။ ကျောင်းပေါင်းစုံ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ ရှိတယ်တဲ့။ အနီးအနားက ရွာကျောင်းတွေလည်း ဝင်ပြိုင်ကြမယ်လို့ ဆိုတယ်။ “ကျွန်တော်တို့မှာ ဘောလုံးမှ မရှိတာ” လို့ ဘွေးဘွေ က ဆရာကြီးကို ပြောလိုက်တယ်။ “မင်းတို့တွေ ကျောင်းစာကို ကြိုးစားကြမယ်ဆိုရင် ဆရာကြီး မြို့ကို သွားတဲ့အခါ ဘောလုံးမရ ရ အောင် ရှာဝယ်လာခဲ့မယ်” တဲ့။ ဘောလုံးလိုချင်လို့ ဘွေးဘွေ တို့ စာပို ကြိုးစားကြပါတော့မယ်။ ဘောလုံးကစားတာကိုလည်း လေ့ကျင့်တယ်။ စာကိုလည်း ကြိုးစားကြတယ်။ ဆရာကြီးက ကတိအတိုင်း မြို့က ပြန်လာတဲ့အခါ ဘောလုံးလေးတစ်လုံး ဝယ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဘွေးဘွေ တို့တွေ ပျော်လိုက်ကြတာ။ အကြာကြီး ကခုန် နေခဲ့တာပဲ။ ခုဆိုရင် တောရှောက်သီးကြီးနဲ့ ကန်စရာ မလိုတော့ဘူး။ ဘောလုံးရှိလာပြီ။ ဒါပေမဲ့ အသင်းနာမည်ကတော့ တောရှောက်သီးဘောလုံး အသင်းပဲ။

One day, the headmaster said to Bwe Bwe that there was a multi-school football tournament. Nearby village schools would also compete. "We don't have a football," Bwe Bwe said to the headmaster. The headmaster said, "If you study hard, when I go to the town, I will definitely find and buy the ball for you." Since they want the ball, they all studied hard. They did not only practice soccer but also studied hard. When the headmaster returned from the town, as he promised, he bought a ball. They were so happy and danced for a long time. They did not need to kick the big wild lemons anymore since they had got a football now. But the team's name was, as usual, Wild Lemon FC.

ပြိုင်ပွဲကာလ ရောက်ပါပြီ။ အနီးအနားရွာတွေမှာ သွားပြီး ယှဉ်ပြိုင်ကန်ကြရတယ်။ ဘွေးဘွေ တို့ တောရှောက်သီးအသင်းဟာ ကြိုးစားလေ့ကျင့်ထားကြတာမို့ တခြားကျောင်းအသင်းတွေကို အနိုင်ယူနိုင်ကြတယ်။ “ဒီအတိုင်းဆိုရင် မင်းတို့ ချန်ပီယံဖြစ်နိုင်တယ်” လို့ ဆရာကြီးကတောင် အားပေးတယ်။ တကယ်လည်း ဘွေးဘွေတို့ တောရှောက်သီးအသင်းဟာ အနိုင်ပွဲတွေ အများကြီးရတော့ ဗိုလ်လုပွဲကို ရောက်သွားခဲ့ကြပါတယ်။ တောရှောက်သီးအသင်းသားတွေ ညီရင်းအစ်ကိုတွေလို ညီညွတ်ချစ်ခင်ကြသလို ရွာထဲက မိသားစုတွေကလည်း တစ်သားတည်း ညီညွတ်ချစ်ခင်လာကြရဲ့။

It's competition time. They had to go to nearby villages to compete. Bwe Bwe and Wild Lemon FC trained so hard that they were able to beat other school teams. "If it still goes like this, you can be the champion," the headmaster encouraged the team. Indeed, Bwe Bwe and the Wild Lemon team won many matches and reached the finals. The team members had loved each other like brothers as the families in the village also cared for each other.

ကျေးရွာပေါင်းစုံ အလယ်တန်း ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ
ဗိုလ်လုပွဲကို မြို့ပေါ်မှာ လုပ်တာပေါ့။ ဘွေးဘွေ တို့
ဘောလုံးအသင်းနဲ့ အုပ်ချုပ်သူ ဆရာကြီးတို့ဟာ
တောတွေတောင်တွေကို ကျော်ပြီး မြို့ကို
လမ်းလျှောက် သွားရတယ်။ တောထဲမှာ ညဘက်
တစ်ထောက်နားကြတယ်။ မီးပုံဖိုပြီးတော့ ဝိုင်းထိုင်ကြရင်း
မနက်ဖြန်ကြိုရမယ့် ဗိုလ်လုပွဲအကြောင်းကို
ပြောခဲ့ကြတယ်။

The final match of the multi-village
middle school football tournament
was held in the town. Bwe Bwe and
the headmaster, had to walk over the
mountains to get there. They spent the
night in the forest. They sat around the
campfire and talked about tomorrow's
final match.

ဒီလိုနဲ့ဘွေးဘွေ တို့ တောရှောက်သီးအသင်း
ဟာ ဗိုလ်လုပွဲကျင်းပမယ့် မြို့ဘောလုံးကွင်းကို
ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ တချို့ဆို ဘွေးဘွေ တို့
ရွာနာမည်ကိုတောင် မကြားဖူးကြဘူး။ တစ်ဖက်အသင်းဟာ
အတော်လေး ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိတယ်။ ဘွေးဘွေတို့က
သူတို့ကို ကြိုးစားပြီးတော့ ရင်ဆိုင်ကြတယ်။
သူတို့ရွာကျောင်းအသင်းအတွက် ပထမဆုံး ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ
ဝင်ဖူးတာ ဖြစ်သလို ပထမဆုံး ဗိုလ်လုပွဲကို ရောက်တာပဲ။

And so, Bwe Bwe and Wild Lemon FC
reached the township football stadium
where the final match would be held. Some
have never even heard the name of Bwe
Bwe's village. The other team was well-
equipped. Bwe Bwe and his team tried
their best to fight the rival team during
the match.
It was the first football tournament for
their village school team and it was the
first time they reached the final.

ပွဲပြီးသွားတဲ့အခါ ဘွေးဘွေ တို့ဟာ နှစ်ဂိုး တစ်ဂိုး နဲ့ ရှုံးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပျော်တယ်လေ။ ပရိသတ်တွေက “တောရှောက်သီး၊ တောရှောက်သီး” လို့ ဟစ်အော် အားပေးကြတယ်။ ဒုတိယဆုအဖြစ် ပညာရေးမှူးက ဘောလုံး တစ်ခြင်း လက်ဆောင်ပေးလိုက်တယ်။ ဘွေးဘွေတို့ ရွာမှာ ဘောလုံးတွေ အများကြီး ရှိလာပြီပေါ့။ “နောက်နှစ် ပြန်လာခဲ့မယ်”လို့ ဘွေးဘွေ က ပြောလိုက်တယ်။ ရွာကိုရောက်တဲ့အခါ နွားနောက်သားနဲ့ ဆာဗူးသီး ချက်ကျွေးပြီး တစ်ရွာလုံးက ဂုဏ်ပြုကြတယ်။ ခုဆိုရင် ဘွေးဘွေ တို့ ဘောလုံးအသင်းဟာ တောရှောက်သီးခူးပြီး ကစားစရာ မလိုတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အသင်းနာမည်ကတော့ တောရှောက်သီး ပဲ။ ဘွေးဘွေက ဒီနာမည်ကို ကြိုက်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာကြီးက အားကစား ပြုလုပ်ခြင်းရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေကို ရှင်းပြတယ်။ အားကစားလိုက်စားတဲ့ ကလေးငယ်တွေဟာ ဉာဏ်ရည်လည်း ပိုထက်မြက်လာတယ်။ စုပေါင်းလုပ်ဆောင်တဲ့ စိတ်ဓာတ် နဲ့ ပြဿနာဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း မြင့်တက်တယ်။ ကျန်းမာလာတယ်။ မိမိကိုယ်ကိုယ် ပိုပြီးယုံကြည်လာတယ်။ ပျော်ရွှင်ရတယ်တဲ့။

After the game, Bwe Bwe and his team lost 2 goals to 1 goal. But they were happy. "Wild lemon, Wild lemon," the fans shouted and cheered. As the second prize, the education superintendent gave a basket of soccer balls as a gift. There are now a lot of balls in the village of Bwe Bwe. "We'll come back next year," said Bwe Bwe. When they arrived at their own village, the whole village celebrated with gayal meat Sarvutee (cornmeal porridge). Then the football team of Bwe Bwe did not have to pick wild lemons anymore. But the name of the team is still Wild Lemon FC. Bwe Bwe likes this name. The headmaster explained the benefits of doing sports. Children who play sports will become more intelligent. The team spirit and problem-solving skill also increase. They become healthier. They have trust in themselves and are happier.

ခုတော့ ဘွေးဘွေ က ကလေးတစ်ယောက်
မဟုတ်တော့ဘူး။ ရွာကျောင်းမှာ ကျောင်းဆရာကြီး
ဖြစ်နေပြီ။ ကျောင်းရဲ့ ဘောလုံးအသင်း နည်းပြလည်း
ဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီး ဦးဘွေးဘွေ ပေါ့။ အားကစားချိန်ဆို
စနစ်တကျလေ့ကျင့်ကြတယ်။ အားကစားထူးချွန်တဲ့
ကလေးတွေ ဖြစ်လာအောင် ဆရာကြီး ဦးဘွေးဘွေ
က ကောင်းကောင်းလေ့ကျင့်ပေးတယ်။
တောရှောက်သီးနဲ့ ကန်စရာ မလိုတော့ပေမယ့်
ရွာကျောင်းအသင်းနာမည်ကတော့ တောရှောက်သီးပဲ။

Now, Bwe Bwe is no longer a child. He is already a teacher at the village school. Teacher U Bwe Bwe, is also the coach of the school's football team. During physical education time, the students are being trained properly. Teacher U Bwe Bwe trains them well so that they could become excellent sportsmen. They no longer need to play with wild lemons, but the name of the village school team is still Wild Lemon FC.

တောရွာကသီးအသင်းဟာ မြို့ကို ပြိုင်ပွဲသွားဝင်မယ်ဆို
တောလမ်းကနေ ညအိပ် လမ်းလျှောက်ပြီး
သွားစရာ မလိုတော့ပါဘူး။ ကားလမ်းရှိနေပြီ။
ဘောလုံးတွေလည်းရှိနေပြီ။ ပြီးတော့ သူတို့မှာ ချန်ပီယံ
ဆုဖလားတွေလည်း အများကြီး ရှိနေပြီ။

If Wild Lemon FC goes to the city for
the competition, they no longer need to
walk overnight from the forest road.

There is already a highway. There
are so many soccer balls too.
Moreover, they have also won a lot of
championship trophies.

ကလေးတို့ ပြေဆိုရန် မေးခွန်းများ

Questions for kids

တောရှောက်သီးဘောလုံးအသင်းမှ သင်နှစ်သက်သော
အရည်အချင်းများကို ဖော်ပြပေးပါ။

Describe the qualities you like about
Wild Lemon FC.

သင်နှစ်သက်သော
အားကစားသမားတစ်ဦးအကြောင်း နှင့်
အာယံကြောင့် နှစ်သက်သည်ကို ပြောပြပေးပါ။

Tell us about your most favorite
athlete and the reason you like about
him or her.

သင်နှစ်သက်သော အားကစားနည်းများ အကြောင်း
ပြောပြပါ။

Tell us about your favorite sports.

တောရှောက်သီးဘောလုံးအသင်းဆီကနေ
စည်းလုံးညီညွတ်တဲ့ အသိုက်အမြုံလေးအကြောင်း
ဘယ်လိုသင်ခန်းစာမျိုးတွေ တစ်ရွာလုံးက
လေ့လာနိုင်ပါသလဲ။

What lessons in community life can
the entire village learn from the Wild
Lemon FC?

in cooperation with **myanmar
Story Tellers**

facebook.com/thridstorychildrenbooks